

Grozījumi:

MK 19.02.2019. noteikumi Nr.84 / LV, 42 (6381), 28.02.2019. / Stājas spēkā 01.03.2019.

Ministru kabineta noteikumi Nr.545

Rīgā 2011.gada 5.jūlijā (prot. Nr.41 56.§)

Noteikumi par biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējas kritērijiem, to ieviešanas mehānismu un uzraudzības un kontroles kārtību

Izdoti saskaņā ar likuma "Par atbilstības novērtēšanu" 7.panta pirmo daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējas kritērijus, to ieviešanas mehānismu un uzraudzības un kontroles kārtību.

2. Noteikumos lietotie termini:

2.1. biodegviela – no biomasas iegūta šķidra vai gāzveida viela, ko var izmantot kā transporta enerģiju;

2.2. bioloģiskais šķidrās kurināmais – no biomasas iegūta šķidrā degviela, kuru var izmantot elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanai vai aukstumapgādei (dzesēšanai) un kuru nav paredzēts izmantot kā transporta enerģiju;

2.3. biomasas – lauksaimniecības, mežsaimniecības un saistīto nozaru (tai skaitā zivsaimniecības un akvakultūras) produktu, bioloģiskas izcelsmes atkritumu un atlieku bioloģiski noārdāmas frakcijas (tai skaitā augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), kā arī rūpniecības un sadzīves atkritumu bioloģiski noārdāmas frakcijas;

2.4. (svītrots ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84);

2.5. faktiskā vērtība – siltumnīcefekta gāzu emisijas daudzuma ietaupījums vienā vai visos konkrētā biodegvielas ražošanas procesa posmos, ko aprēķina saskaņā ar šo noteikumu 1.pielikuma 1.punktu;

2.6. tipiskā vērtība – reprezentatīvā siltumnīcefekta gāzu emisijas daudzuma ietaupījuma novērtējums konkrētā biodegvielas ražošanas procesā;

2.7. standartvērtība – vērtība, kas iegūta no tipiskās vērtības, piemērojot iepriekš noteiktus faktorus, un ko var

2.22. no atjaunojamiem energoresursiem iegūta nebioloģiskas izcelsmes šķidrā vai gāzveida transporta degviela – šķidrā vai gāzveida degviela, kura nav biodegviela un kuras energoietilpību rada atjaunojamie energoresursi, izņemot biomasu, un kuru var izmantot kā transporta enerģiju.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

II. Ilgtspējas kritēriji

3. Biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, kas tiek iegūti Latvijas Republikā, ievesti patēriņam Latvijas Republikā no citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai importēti no trešajām valstīm un kas var tikt izmantoti valsts mērķa sasniegšanā – panākt, lai no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas īpatsvars transporta enerģijas bruto galapatēriņā Latvijā 2020. gadā ir vismaz 10 procenti (turpmāk – valsts mērķis), – vai likumā "Par piesārņojumu" noteiktā transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitātes samazināšanā, atbilst ilgtspējas kritērijiem, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

3.1. ir izpildītas šo noteikumu 5., 6., 7., 8., 8.¹, 8.² un 9. punktā minētās prasības;

3.2. tie uzrāda siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas potenciālu saskaņā ar šo noteikumu 10.punktu.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

4. Šo noteikumu 3.1.apakšpunkts neattiecas uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, kas ražoti no atkritumiem vai atlikumiem, kuri nav lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības atlikumi.

5. Biodegvielas, kas tiek izmantotas valsts mērķa sasniegšanā vai likumā "Par piesārņojumu" noteiktā transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitātes samazināšanā, un bioloģiskais šķidrāis kurināmais nedrīkst būt ražots no izejvielām, kuras iegūtas zemes platībās ar augstu bioloģisko daudzveidību, tas ir, zemē, kurai bija piešķirts viens no turpmāk minētajiem statusiem 2008. gada janvārī vai pēc tam, neatkarīgi no tā, vai zeme joprojām ir šādi klasificēta:

5.1. pīmatnēji meži un citas mežu zemes – meži un citas mežu zemes, kurās ir sastopamas endēmiskas sugas un nav skaidri konstatējama cilvēku darbība, un kuru ekoloģiskie procesi nav nopietni traucēti;

5.2. Saeimas vai Ministru kabineta izveidotas īpaši aizsargājamas dabas teritorijas – dabas parki, dabas rezervāti, nacionālie parki, dabas liegumi, aizsargājamo ainavu apvidi un dabas pieminekļi;

5.3. īpaši aizsargājamo sugu un īpaši aizsargājamo biotopu mikroliegumi un teritorijas, kurās aizsargā reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas, biotopus vai sugas, kas par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās dabas aizsardzības organizācijas sastādītajos sarakstos, un par aizsargājamiem tās ir atzītas ar Eiropas Savienības vai Latvijas normatīvajiem aktiem;

5.4. pļavas ar augstu bioloģisko daudzveidību, kas ir iekļautas Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju sarakstā (*Natura 2000*), vai platības, kas deklarētas atbalstam pasākuma "Agrovides maksājumi" apakšpasākumā "Bioloģiskās daudzveidības uzturēšana zālajos" saskaņā ar normatīvajiem aktiem par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības atbalsta piešķiršanu vides un lauku ainavas uzlabošanai un kas ir klasificējamas vienā no šādiem veidiem:

5.4.1. dabiskas pļavas – pļavas, kuras arī bez cilvēku iejaukšanās būtu pļavas un kuras palīdz saglabāt vietējo sugu sastāvu, kā arī ekoloģiskos parametrus un procesus;

5.4.2. pļavas, kas nav dabiskas pļavas, – pļavas, kuras bez cilvēku iejaukšanās vairs nebūtu pļavas un kuras ir bagātas ar dažādām augu sugām un nav noplicinātas, ja vien nav pierādījumu, ka šīm platībām ir nepieciešama izejvielu novākšana, lai saglabātu pļavu statusu.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

6. Šo noteikumu 5. punktā minētās izejvielas var iegūt no zemes platībām, kas atrodas šo noteikumu 5.2., 5.3. un

5.4. apakšpunktā minētajās teritorijās, ja to ieguve nav pretrunā ar īpaši aizsargājamās dabas teritorijas vai mikroliegumus regulējošiem normatīvajiem aktiem un ir nepieciešama bioloģiskās daudzveidības uzturēšanai šajās teritorijās. Dabas aizsardzības pārvalde nodrošina atvērto ģeotelpiskos datus par šo noteikumu 5.2., 5.3. un 5.4. apakšpunktā minētajām teritorijām un iesniedz tos Lauku atbalsta dienestā pēc pieprasījuma.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

7. Biodeģvielas, kas tiek izmantotas valsts mērķa sasniegšanā vai likumā "Par piesārņojumu" noteiktā transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitātes samazināšanā, un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanā izmantotā lauksaimniecības un mežsaimniecības izcelsmes biomasa nedrīkst būt iegūta no zemes platībām ar augstu oglekļa koncentrāciju, tas ir, no zemes, kurai līdz 2008. gada 31. janvārim bija piešķirts viens no šādiem statusiem un kurai vairs nav šā statusa:

7.1. pastāvīga mežaudze – platība, kura aizņem vairāk nekā vienu hektāru un kurā koku augstums pārsniedz piecus metrus un lapotnes segums – 30 % vai kurā augošie koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*;

7.2. platība, kura aizņem vairāk nekā vienu hektāru un kurā koku augstums pārsniedz piecus metrus un lapotnes segums – 10–30 % vai kurā augošie koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*, ja šīs platības oglekļa koncentrācija pirms un pēc pārveidošanas ir tāda, ka, piemērojot šo noteikumu 1.pielikumā minēto metodoloģiju, tiek izpildīti šo noteikumu 11.punktā minētie nosacījumi;

7.3. mitrāji, kas ir zeme, ko klāj ūdens vai kas ir piesātināta ar ūdeni nepārtraukti vai ievērojamu gada daļu – ne mazāk kā deviņus mēnešus gadā.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

8. Šo noteikumu 7.punktā minētās prasības nepiemēro, ja laikā, kad tika iegūta lauksaimniecības un mežsaimniecības izcelsmes biomasa, zemei bija tāds pats statuss kā 2008.gada janvārī.

8.¹ *(Punkts stājas spēkā 01.01.2024. un iekļauts noteikumu redakcijā uz 01.01.2024.; sk. 35. punktu)*

8.² Biodeģvielas, kas tiek izmantotas valsts mērķa sasniegšanā vai likumā "Par piesārņojumu" noteiktā transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitātes samazināšanā, un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanā izmantotās lauksaimniecības izejvielas, ko audzē Eiropas Savienībā, ir jāiegūst saskaņā ar prasībām un standartiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu II pielikuma sadaļā "Vide, klimata pārmaiņas, zemes labi lauksaimniecības apstākļi" un sadaļas "Sabiedrības veselība, dzīvnieku veselība un augu veselība" pēdējā punktā (SMR 10), un tām jāatbilst lauksaimniecības un vides apstākļu prasību minimumam, kas noteikts saskaņā ar minētās regulas 94. pantu.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

9. Lauksaimniecības izcelsmes biomasai, kas iegūta Latvijas Republikas teritorijā un izmantota biodeģvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanai, jābūt iegūtai no lauksaimniecībā izmantojamās zemes, par kuru ir tiesības saņemt vienoto platību maksājumu un par kuru kārtējā gadā pieteikums vienotajam platību maksājumam ir iesniegts, izmantojot elektronisko pieteikšanās sistēmu.

10. Emisiju ietaupījumam no biodeģvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā izmantošanas ir jābūt vismaz 60 %, ja minētās biodeģvielas un bioloģiskais kurināmais tiek ražots iekārtās, kuru ekspluatācija ir sākta pēc 2015. gada 5. oktobra. Ja iekārta bija ekspluatācijā 2015. gada 5. oktobrī vai pirms minētās dienas, minētajam emisiju ietaupījumam no 2018. gada 1. janvāra jābūt vismaz 50 %. Iekārta ir ekspluatācijā, ja notikusi fiziska biodeģvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošana.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

11. Siltumnīcefekta gāzu emisiju faktisko vērtību un siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu no biodeģvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā izmantošanas aprēķina saskaņā ar šo noteikumu 1., 2., 3., 4. un 5. pielikumu, ņemot vērā šādus nosacījumus:

11.1. ja siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu standartvērtība biodeģvielas ražošanas metodei ir noteikta šo

noteikumu 2. pielikumā un ja šo noteikumu 1. pielikumā minētā eļvērtība šīm biodegvielām vai bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem ir aprēķināta saskaņā ar šo noteikumu 1. pielikuma 10. punktu un ir vienāda ar vai mazāka par nulli, tad izmanto šo noteikumu 2. pielikumā minēto standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījuma vērtību;

11.2. izmanto faktisko vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar šo noteikumu 1. pielikumā noteikto metodi; vai

11.3. izmanto vērtību, ko aprēķina kā šo noteikumu 1. pielikuma 3. punktā minētās formulas vērtību summu, kur šo noteikumu 3., 4., 5. un 9. pielikumā minētās standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas vērtības var izmantot kā dažas formulas vērtības, bet faktiskās vērtības, ko aprēķina saskaņā ar šo noteikumu 1. pielikumā izklāstīto metodoloģiju – kā pārējās formulas vērtības.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

III. Atbilstības apliecināšana

12. Biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, kas tiek ražoti Latvijā vai tiek ievesti patēriņam Latvijas Republikā no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai importēti no trešajām valstīm, tiek uzskatīti par atbilstošiem ilgtspējības kritērijiem, ja šī atbilstība ir apliecināta:

12.1. divpusēja vai daudzpusēja līguma ietvaros, ko Eiropas Savienība ir noslēgusi ar trešo valsti un kurā ir ietverti nosacījumi par biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības kritērijiem;

12.2. brīvprātīgās shēmas ietvaros, kuru ir apstiprinājusi Eiropas Komisija;

12.3. nacionālās sertificēšanas sistēmas ietvaros;

12.4. Latvijas nacionālās sertificēšanas shēmas ietvaros.

12.¹ Biodegviela un bioloģiskais šķidrās kurināmais, kas iegūts saskaņā ar šajos noteikumos noteiktajiem nosacījumiem, var tikt izmantots valsts mērķa sasniegšanā vai likumā "Par piesārņojumu" noteiktā transporta enerģijas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju intensitātes samazināšanā, arī pamatojoties uz citiem šajos noteikumos nenoteiktajiem pierādījumiem par to atbilstību ilgtspējas kritērijiem.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

13. Latvijā ievestu vai importētu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas izejvielu atbilstību ilgtspējības kritērijiem un Latvijā ievestu vai importētu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas izejvielu un starpproduktu, kuri paredzēti biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo ražošanai, atbilstību ilgtspējības kritērijiem apliecina šo noteikumu 12.1., 12.2. un 12.3.apakšpunktā minētajos atbilstības apliecināšanas veidos.

13.¹ Lai pamatotu, ka piegādes ķēde, kas ietver visus biodegvielas aprites posmus, sākot no izejvielu ieguves līdz biodegvielas piejaukšanai degvielai un tās nodošanai galapatēriņam transportā, atbilst ilgtspējas kritērijiem, izejvielu vai starpproduktu audzētājs, pirmais savācējs, pārstrādātājs, pašpārstrādātājs vai piegādātājs izmanto masas bilances sistēmu, kurā ir iespējams:

13.¹ 1. apvienot sūtījumu partijas ar atšķirīgām izejvielu vai biodegvielu ilgtspējas īpašībām;

13.¹ 2. pieprasīt informāciju par šo apvienoto sūtījumu partiju ilgtspējas īpašībām un apjomiem, kam aizvien jābūt atkarīgiem no maisījuma;

13.¹ 3. nodrošināt, ka visu no maisījumiem izņemto sūtījumu partiju summai ir tādas pašas ilgtspējas īpašības un tās ir tādos pašos daudzumos kā attiecīgajai visu maisījumam pievienoto sūtījumu partiju summai.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

13.² Lai šo noteikumu 12.2. apakšpunktā minēto brīvprātīgo shēmu atzītu par atbilstīgu ticamības, paredzamības un neatkarīga audita standartiem, Eiropas Komisijā tiek iesniegts atzišanas pieteikums, kurā iekļauj informāciju par

sistēmas ietvaros īstenojamo dokumentācijas pārvaldību, piemērotajiem neatkarīgā audita standartiem un masu bilances sistēmas pārbaudi, ko veic vienlaikus ar shēmas kritēriju ievērošanas pareizības pārbaudi.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

13.³ Katru gadu līdz 30. aprīlim brīvprātīgās shēmas tīmekļvietnē tiek publicēts saraksts ar tām neatkarīgajām sertificēšanas institūcijām, kuras šo noteikumu 12.2. apakšpunktā minētās brīvprātīgās shēmas ietvaros izmanto neatkarīga audita veikšanai, par katru sertifikācijas institūciju norādot, kurā Eiropas Savienības dalībvalsts akreditācijas institūcijā šī sertificēšanas institūcija ir akreditēta un kura institūcija uzrauga šīs sertificēšanas institūcijas darbību.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

13.⁴ Šo noteikumu 12.2. apakšpunktā minētās brīvprātīgās shēmas ietvaros katru gadu līdz 30. aprīlim Eiropas Komisijā iesniedz ziņojumu, kurā iekļauj šādu informāciju:

13.⁴ 1. auditu neatkarība, kārtība un biežums, kāds norādīts gan shēmas dokumentācijā brīdī, kad Eiropas Komisija pieņēma lēmumu par attiecīgās shēmas atbilstību ticamības, paredzamības un neatkarīga audita standartiem, gan saistībā ar nozares paraugpraksi;

13.⁴ 2. neatbilstības konstatēšanas un risināšanas metožu pieejamība, kā arī pieredze un pārredzamība to piemērošanā, jo īpaši situācijās, kad shēmas dalībnieki ir veikuši vai varētu būt veikuši nopietnus pārkāpumus;

13.⁴ 3. pārredzamība, jo īpaši shēmas pieejamība, tulkojumu nodrošinājums valodās, ko lieto izejvielu izcelsmes valstīs un reģionos, sertificētu uzņēmumu saraksta un attiecīgo sertifikātu pieejamība, kā arī revidentu ziņojumu pieejamība;

13.⁴ 4. ieinteresēto personu iesaiste, jo īpaši apspriešanās ar iedzīvotājiem un vietējām kopienām, ko veic pirms lēmuma pieņemšanas par shēmas izstrādi un pārskatīšanu, kā arī revīzijas laikā, un atbilde uz viņu sniegto ieguldījumu;

13.⁴ 5. vispārējā shēmas stabilitāte, jo īpaši ņemot vērā šo noteikumu 13.² punktā minēto auditu veicējiem izvirzītās prasības un attiecīgo shēmas struktūru akreditācijas, kvalifikācijas un neatkarības nosacījumus;

13.⁴ 6. jaunākā tirgus informācija saistībā ar shēmu – sertificētu izejvielu un biodegvielu apjoms, norādot sadalījumu pa izcelsmes valstīm un tiem, dalībnieku skaits;

13.⁴ 7. sertificēšanas institūciju atzīšanas vai akreditēšanas kritēriji un nosacījumi, kā veicama sertifikācijas struktūru uzraudzība;

13.⁴ 8. sistēmas apraksts, kā izseko apliecinājumiem, ko shēmas dalībniekiem izsniedz par ilgtspējas kritēriju ievērošanu;

13.⁴ 9. shēmas nosacījumi sertificēšanas institūciju atzīšanai un uzraudzībai.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

IV. Latvijas nacionālā sertificēšanas shēma

14. Personas, kuras vēlas darboties nacionālās sertificēšanas shēmas ietvaros, izejvielas audzētājs, pirmais savācējs, pārstrādātājs, pašpārstrādātājs vai piegādātājs reģistrējas Lauku atbalsta dienesta klientu reģistrā un noslēdz ar Lauku atbalsta dienestu līgumu par elektroniskās pieteikumu sistēmas (turpmāk – EPS) izmantošanu.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

15. Apliecinājumu par biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanā izmantoto Latvijas Republikas teritorijā iegūto izejvielu atbilstību ilgtspējas kritērijiem, tas ir, apliecinājumu, ka izejvielas nav iegūtas no zemes platībām ar augstu bioloģisko daudzveidību, zemes platībām ar augstu oglekļa koncentrāciju un šo noteikumu 8.¹ punktā minētajām zemes platībām, izejvielu audzētājam izsniedz Lauku atbalsta dienests. Apliecinājumā iekļauj šādu

informāciju: klienta nosaukums, Lauku atbalsta dienesta klienta numurs, bloka numurs, lauka numurs kārtējā gada vienotajā iesniegumā, platība, kultūraugs un pazīme par kultūrauga ieguvi kurināmā ražošanai.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

16. Šo noteikumu 15. punktā minēto apliecinājumu var saņemt biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielas audzētājs, kurš katru gadu līdz 15. jūnijam, izmantojot EPS, ir iesniedzis iesniegumu apliecinājuma saņemšanai par biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielu audzēšanai izmantojamās zemes platību atbilstību ilgtspējas kritērijiem.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

17. Lauku atbalsta dienests katru gadu līdz 15.jūlijam:

17.1. izvērtē iesniegtos šo noteikumu 16.punktā minētos iesniegumus un saskaņā ar šo noteikumu 7.pielikuma 1.tabulā noteiktajām references ražām nosaka katram audzētājam maksimālo izejvielas (biomasas) kopapjomu;

17.2. izsniedz izejvielas (biomasas) audzētājam apliecinājumu, kurā norāda izejvielas (biomasas) audzēšanā izmantotās zemes atbilstību šo noteikumu 5., 6., 7., 8., 8.¹, 8.² un 9. punktā minētajām prasībām un ilgtspējības kritērijiem pieejamo izejvielu (biomasas) maksimālo kopapjomu (tonnas);

17.3. ievieto EPS šo noteikumu 17.1. un 17.2.apakšpunktā minēto informāciju, kā arī informāciju par biodegvielas maksimālo iespējamo ražošanas kopapjomu atbilstoši šo noteikumu 7.pielikuma 2.tabulā noteiktajam references produkcijas apjomam.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

18. Pirmais savācējs, pārstrādātājs, pašpārstrādātājs vai piegādātājs vienlaikus ar darījumu nodrošina, lai EPS tiktu ievadīta šāda informācija par darījumiem ar biomasu, biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktiem, biodegvielām un šķidrājiem kurināmajiem:

18.1. informācija par darījumu, norādot attaisnojuma dokumenta datumu, numuru, darījuma apmēru (tonnās), darījuma partneri un tā nodokļu maksātāja reģistrācijas kodu;

18.2. Latvijā vai ārpus Latvijas iepirktais biomasas, biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktu, biodegvielu un šķidro kurināmo apjoms (tonnās);

18.3. Latvijā vai ārpus Latvijas realizētais biomasas, biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktu, biodegvielu un šķidro kurināmo apjoms (tonnās);

18.4. informācija par lauksaimniecības un mežsaimniecības izcelsmes biomasas atbilstību šo noteikumu 5., 6., 7., 8., 8.¹, 8.² un 9. punktā minētajām prasībām, kas apliecināta saskaņā ar šo noteikumu 12.1., 12.2., 12.3. vai 12.4.apakšpunktu;

18.5. dati par biomasas siltumnīcefekta gāzu emisiju faktiskajām (aprēķinātajām) vērtībām vai standarta (pieņemtajām) vērtībām;

18.6. informācija par pārstrādāto biomasas vai biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktu apjomu un realizētās biodegvielas apjomu atbilstoši biodegvielas references ražošanas apjomiem, kas noteikti šo noteikumu 7.pielikuma 2.tabulā;

18.7. informācija par biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo apjomiem, kas izlaisti brīvā apgrozībā patēriņam Latvijas Republikā, un to atbilstību šo noteikumu 5., 6., 7., 8., 8.¹, 8.² un 9. punktā minētajām prasībām, ja biodegvielas vai bioloģiskie šķidrie kurināmie ražoti no lauksaimniecības un mežsaimniecības izcelsmes biomasas, kā arī atbilstību šo noteikumu 10.punktā minētajām prasībām;

18.8. informācija par biomasas, biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktu, biodegvielu un šķidro kurināmo eksportu.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

19. Pirmais savācējs, pārstrādātājs, pašpārstrādātājs vai piegādātājs ir atbildīgs par atbilstoši šo noteikumu

18.punktam sniegtās informācijas patiesumu.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

20. Lauku atbalsta dienests katru gadu līdz 1.februārim apkopo šo noteikumu 18.punktā minēto informāciju par iepriekšējo gadu un publicē informācijas apkopojumu interneta vietnē www.lad.gov.lv.

21. Lai precizētu informāciju, Lauku atbalsta dienests ir tiesīgs pieprasīt papildu informāciju no izejvielu audzētājiem vai to pilnvarotajām personām, kuras ir saņēmušas šo noteikumu 15.punktā minēto apliecinājumu.

22. Ja biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo partija sastāv no biodegvielām vai bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem ar atšķirīgām ilgtspējības īpašībām, kopējai biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo partijai jāatbilst ilgtspējības kritērijiem. Ja biomasas vai biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktu partija sastāv no biomasas vai biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktiem ar atšķirīgām ilgtspējības īpašībām, kopējai biomasas vai biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas starpproduktu partijai jāatbilst ilgtspējības kritērijiem.

23. Ja Lauku atbalsta dienests ir konstatējis šo noteikumu 5., 6., 7., 8., 8.¹, 8.² un 9. punktā minēto nosacījumu pārkāpumu, tas anulē:

23.1. platību, kas neatbilst minētajām prasībām;

23.2. izsniegto apliecinājumu, ja neatbilstība ir vairāk nekā 10 % apmērā no apliecinājumam pieteiktās platības.
(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

V. Audits

24. Piegādātājam reizi gadā līdz 1.aprīlim jāveic ārējs neatkarīgs audits attiecībā uz šo noteikumu 18.punktā minēto informāciju par iepriekšējo gadu.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

25. Šo noteikumu 24. punktā minētā audita veicējs ir neatkarīga produktu sertificēšanas institūcija, kas akreditēta nacionālajā akreditācijas institūcijā atbilstoši normatīvajiem aktiem par atbilstības novērtēšanas institūciju novērtēšanu, akreditāciju un uzraudzību.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

26. Veicot auditu, auditors:

26.1. konstatē juridiskās personas veiktās darbības, kas attiecas uz biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības kritērijiem;

26.2. identificē attiecīgās juridiskās personas sistēmas un to vispārējo struktūru attiecībā uz ilgtspējības kritērijiem un pārbauda, cik efektīvi tiek īstenotas attiecīgās kontroles sistēmas;

26.3. nosaka vismaz ierobežotas garantijas līmeni, ņemot vērā juridiskās personas darbību būtību un sarežģītību;

26.4. pamatojoties uz auditora profesionālajām zināšanām un juridiskās personas iesniegto informāciju, analizē riska faktorus, kuru dēļ varētu rasties būtiskas neprecizitātes;

26.5. izstrādā verificēšanas plānu, kas atbilst riska analīzei un juridiskās personas darbību jomai un sarežģītībai un kurā definētas paraugu atlases metodes, kas izmantojamas saistībā ar attiecīgās juridiskās personas darbībām;

26.6. īsteno verificēšanas plānu, apkopojot datus saskaņā ar definētajām paraugu ņemšanas metodēm, kā arī

visu secinājumu sagatavošanai vajadzīgo papildinformāciju;

26.7. pieprasa juridiskajai personai iesniegt jebkurus auditam nepieciešamos datus, izskaidrot novirzes vai pārskatīt paziņojumus vai aprēķinus pirms galīgā verificācijas atzinuma izstrādāšanas.

27. Audita ziņojumā jāietver:

27.1. informācija par to, vai biodegvielas vai bioloģiskie šķidrie kurināmie ir sertificēti vai apstiprināti atbilstoši brīvprātīgajai shēmai vai arī par to ir izsniegts šo noteikumu 15. punktā minētais apliecinājums;

27.2. norāde par attiecīgās brīvprātīgās shēmas nosaukumu gadījumos, ja biodegvielas vai bioloģiskie šķidrie kurināmie ir sertificēti vai apstiprināti atbilstoši šo noteikumu 27.1.apakšpunktam;

27.3. papildu norāde (izņemot biodegvielas un bioloģiskos šķidros kurināmos, ko ražo no atkritumiem un atlikumiem) par to, vai attiecībā uz konkrēto sūtījumu šo noteikumu 1.pielikuma 3.punktā minētajiem siltumnīcefekta gāzu aprēķiniem:

27.3.1. izmantota prēmija, kas minēta šo noteikumu 1.pielikuma 9. un 10.punktā;

27.3.2. izmantots šo noteikumu 1.pielikuma 3.punktā minētais emisiju ietaupījums no oglekļa uzkrāšanās augsnē, uzlabojot lauksaimniecības praksi.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

28. Piegādātājs reizi gadā līdz 1.maijam iesniedz Ekonomikas ministrijā ārēja neatkarīga audita ziņojumu par tā iepriekšējā gadā saražoto biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo atbilstību ilgtspējības prasībām.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

V¹. Piegādātāja ziņojuma sagatavošana un iesniegšana

(Nodaļa MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

28.¹ Piegādātājs, ievērojot šo noteikumu 13.¹ punktā minētās prasības, katru gadu vispārīgās ziņošanas kārtības ietvaros sagatavo šādu informāciju:

28.¹ 1. biodegvielas ražošanas paņēmieni;

28.¹ 2. biodegvielas apjoms, kas iegūts no izejvielām, kuras ir iedalītas šo noteikumu 8. pielikumā minētajās kategorijās, – labība un citi cieti saturoši augi, cukuri, eļļas augi;

28.¹ 3. biodegvielas apjoms, kas iegūts no izejvielām, kuras ražotas no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla un lignocelulozes materiāla;

28.¹ 4. šo noteikumu 10. pielikumā minētās degvielas apjoms un biodegvielas apjoms, kas iegūts no izejvielām, kuras ražotas no šo noteikumu 10. pielikumā minētajām izejvielām;

28.¹ 5. biodegvielas aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas uz enerģijas vienību, ieskaitot aptuvenās vidējās vērtības netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijām no biodegvielas;

28.¹ 6. dokumentus, kas pamato un pierāda biodegvielas atbilstību šo noteikumu 5., 6., 7., 8.¹, 8.² un 10. punktā minētajiem ilgtspējas kritērijiem.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

28.² Šo noteikumu 28.¹ punktā minētās informācijas pārbaudi veic vispārīgās ziņošanas kārtības ietvaros saskaņā ar normatīvajiem aktiem par transporta enerģijas kvalitātes prasībām, tirgus uzraudzību, patērētājiem sniedzamo informāciju un vispārīgo ziņošanas kārtību degvielas piegādātājiem.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

28.³ Piegādātājs vispārīgās ziņošanas kārtības ietvaros šo noteikumu 28.¹ punktā minēto informāciju kopā ar informāciju par tā iepriekšējā gadā piegādāto biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo atbilstību ilgtspējas prasībām iesniedz Ekonomikas ministrijā.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

28.⁴ Piegādātājam nav jāiesniedz šo noteikumu 28.¹ 6. apakšpunktā minētie dokumenti un nav jāinformē par šo noteikumu V nodaļā minētajiem pasākumiem, ja tas iesniedz tādus pierādījumus vai informāciju par biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā atbilstību ilgtspējas kritērijiem, kas iegūti saskaņā ar šo noteikumu 12.1. apakšpunktā minēto līgumu vai šo noteikumu 12.2. apakšpunktā minēto brīvprātīgo shēmu, par kuras atbilstību ticamības, paredzamības un neatkarīga audita standartiem Eiropas Komisija ir pieņēmusi attiecīgu lēmumu.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

28.⁵ Piegādātājs visus šajos noteikumos noteiktos datus un informāciju uzglabā vismaz desmit gadus.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

VI. Noslēguma jautājumi

29. Attiecībā uz biodegvielām vai bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem, kas izlaisti brīvā apgrozībā patēriņam Latvijas Republikā 2011.gadā un kuru atbilstība ilgtspējības kritērijiem nav apliecināta ar atbilstoši šo noteikumu 18.punktam sniegtu informāciju, piegādātājiem līdz 2012.gada 1.aprīlim jāveic ārējs neatkarīgs audits, pamatojoties uz piegādātāju rīcībā esošo informāciju par biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo izcelsmi.

(Grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

30. Attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem, kas ražoti iekārtās, kuras pieņemtas ekspluatācijā līdz 2008.gada 23.janvārim, šo noteikumu 10.punktā minētās prasības sāk piemērot no 2013.gada 1.aprīļa.

31. Šo noteikumu 16.punktā minēto iesniegumu par 2011.gada ražu iesniedz Lauku atbalsta dienestā līdz 2011.gada 15.septembrim.

32. Lauku atbalsta dienests šo noteikumu 15.punktā minēto apliecinājumu par 2011.gada ražu izsniedz līdz 2011.gada 15.oktobrim.

33. Šo noteikumu 16.punktā minēto iesniegumu no 2012.gada iesniedz tikai elektroniskā formā.

34. 2011.gadā šo noteikumu 14.punktā minētās personas Lauku atbalsta dienesta klientu reģistrā reģistrējas un līgumu par EPS izmantošanu ar Lauku atbalsta dienestu noslēdz pēc 2011.gada 1.septembra.

35. Šo noteikumu 8.¹ punkts stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(Grozīta ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 23.aprīļa Direktīvas 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu

izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK;

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 23.aprīļa Direktīvas 2009/30/EK, ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifiskajām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifiskajām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK;

3) Komisijas 2011.gada 12.janvāra lēmuma 2011/13/ES par dažu veidu informāciju, kas ekonomikas operatoriem jāsniedz dalībvalstīm attiecībā uz biodegvielām un bioloģisko šķidro kurināmo;

4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvas (ES) 2015/1513, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti, un Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu.

Ministru prezidenta vietā – tieslietu ministrs, iekšlietu ministra pienākumu izpildītājs A.Štokenbergs

Ekonomikas ministra vietā – zemkopības ministrs J.Dūklavs

1.pielikums
Ministru kabineta
2011.gada 5.jūlija
noteikumiem Nr.545

Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo radīto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma aprēķināšana

(Pielikums grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

I. Aprēķina metodika

1. Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo radīto siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$\text{Ietaupījums} = (E_F - E_B) / E_F, \text{ kur}$$

E_F – fosilā kurināmā komparatora kopējā emisija;

E_B – biodegvielas vai cita bioloģiskā šķidrā kurināmā radītā kopējā emisija.

2. Šā pielikuma 1.punktā minētā aprēķina vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir:

2.1. elektroenerģijas ieguvei izmantotajiem bioloģiskiem šķidrājiem kurināmajiem – 91 gCO₂eq/MJ;

2.2. siltuma ieguvei izmantotajiem bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem – 77 gCO₂eq/MJ;

2.3. koģenerācijai izmantotajiem bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem – 85 gCO₂eq/MJ;

2.4. biodegvielām – jaunākā pieejamā faktiskā vidējā Eiropas Savienībā patērētā benzīna un dīzeļdegvielas fosilās daļas emisijas vērtība, kas norādīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998.gada 13.oktobra Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK. Ja minētie dati nav pieejami, pieņem, ka vērtība ir 83,8 gCO₂eq/MJ.

3. Ražošanas un transporta degvielu, biodegvielu un citu bioloģisko šķidro kurināmo izmantojuma siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}, \text{ kur}$$

E – kopējā degvielas izmantojuma emisija (degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju E izsaka gCO₂eq/MJ (grami CO₂ ekvivalenta vienā MJ degvielas));

e_{ec} – izejvielu ieguves vai audzēšanas emisija;

e_l – gada emisija, kas rodas, zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē mainoties oglekļa koncentrācijai;

e_p – apstrādes emisija;

e_{td} – transportēšanas un tirdzniecības emisija;

e_u – degvielas izmantojuma emisija;

e_{sca} – emisiju ietaupījumi no oglekļa uzkrāšanās augsnē, pateicoties uzlabotai lauksaimniecības praksei;

e_{ccs} – oglekļa uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas ietaupījums;

e_{ccr} – oglekļa uztveršanas un aizstāšanas radītais emisijas ietaupījums;

e_{ee} – koģenerācijas elektroenerģijas pārpalikuma radītais emisijas ietaupījums.

II. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijas

4. Attiecībā uz Latvijas Republikas teritorijā iegūtajām biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo izejvielām aprēķinos izmanto faktiskās izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijas.

5. Ministru kabineta 2011.gada 5.jūlija noteikumu Nr.545 "Noteikumi par biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējas kritērijiem, to ieviešanas mehānismu un uzraudzības un kontroles kārtību" (turpmāk – noteikumi) 2.pielikumā noteiktās standartvērtības biodegvielām un noteikumu 3.pielikumā noteiktās nesummētās pastāvīgās vērtības audzēšanai biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem piemēro tikai tad, ja izejvielas:

5.1. audzē ārpus Eiropas Savienības;

5.2. audzē Eiropas Savienības apgabalos, kuros tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, varētu būt zemākas par emisijām, kuras minētas noteikumu 2.pielikumā, vai vienādas ar tām;

5.3. ir atkritumi vai atlikumi, kas nav lauksaimniecības, akvakultūras un zivsaimniecības atlikumi.

6. Biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, uz ko neattiecas šā pielikuma 5.1., 5.2. un 5.3.apakšpunkts, izmanto faktiskās audzēšanas vērtības.

7. Šā pielikuma 4.punktā minētajā izejvielu ieguves vai audzēšanas emisiju aprēķinā ņem vērā siltumnīcefekta gāzes CO₂, N₂O un CH₄. Lai aprēķinātu CO₂ ekvivalentu, minētajām gāzēm piešķir šādus koeficientus:

7.1. CO₂ : 1;

7.2. N₂O : 296;

7.3. CH₄ : 23.

8. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijā (e_{ec}) iekļauj ieguves vai audzēšanas procesa radīto emisiju, izejvielu savākšanas, atkritumu un noplūdes radīto emisiju, kā arī ieguvei vai audzēšanai izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju. Izejvielu audzēšanas uzkrāto CO₂ neņem vērā.

9. Faktisko vērtību vietā audzēšanas radītās emisijas prognozēšanai var izmantot vidējās vērtības, kas noteiktas, veicot aprēķinus ģeogrāfiskajiem apvidiem, kuri ir mazāki par standartvērtību aprēķinam izmantotajiem apvidiem.

III. Gada emisijas, kas rodas, zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē mainoties oglekļa koncentrācijai

10. Zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radīto gada emisiju (e_l) aprēķina, kopējo emisiju vienādās daļās sadalot 20 gadu ilgā periodā. Minēto emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \text{ kur:}$$

e_l – lauksaimniecības zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radītā gada emisija (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa (grami) vienā biodegvielas enerģijas vienībā (megadžouli)), kur "aramzeme" un "ilggadīgie stādījumi" tiek uzskatīti par vienu zemes izmantojuma veidu. Aramzemes definīcija noteikta Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumos Nr. 737 "Siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas un prognožu sagatavošanas nacionālās sistēmas izveidošanas un uzturēšanas noteikumi" minētajās Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes vadlīnijās. Ilggadīgie stādījumi ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts, piemēram, īscirtmeta

atvasāji un eļļas palmas;

CSR – ar atsaucies zemes izmantojumu saistītā oglekļa koncentrācija vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Atsaucies zemes izmantojuma vērtība ir zemes izmantojums vai nu 2008. gada janvārī, vai 20 gadu pirms izejvielu ieguves (izmanto tā datuma vērtību, kurš ir vēlāk);

CS_A – ar faktisko zemes izmantojumu saistītā oglekļa koncentrācija vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Ja oglekļa koncentrācija uzkrājas laikposmā, kas ilgāks par gadu, CS_A piešķirto vērtību aprēķina pēc oglekļa koncentrācijas vienā platības vienībā pēc 20 gadiem vai tad, kad augi sasnieguši gatavību (atkarībā no tā, kurš nosacījums īstenojas agrāk);

P – kultūraugu ražība (biodegvielas vai cita bioloģiskā šķidrā kurināmā enerģija gadā vienā platības vienībā);

e_B – prēmija (29 grami oglekļa dioksīda ekvivalenta uz biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā enerģētisko vienību, izteiktu megadžoulos), ko saskaņā ar šā pielikuma 11. punktu piešķir par biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo, kura biomasu iegūst no atjaunotas noplīcinātas zemes.

11. Prēmiju 29 gCO_{2eq}/MJ piešķir, ja ir pierādījumi, ka attiecīgā zeme atbilst abiem šādiem nosacījumiem:

11.1. tā 2008.gada janvārī nav izmantota lauksaimniecības vai jebkādām citām darbībām;

11.2. tā ietilpst kādā no šādām kategorijām:

11.2.1. stipri noplīcināta zeme, tai skaitā zeme, kas agrāk izmantota lauksaimniecībā;

11.2.2. stipri piesārņota zeme.

12. Šā pielikuma 11.2.apakšpunktā minēto prēmiju piemēro līdz 10 gadu periodam no dienas, kad zemi pārvērs par lauksaimniecības zemi, ja vien augsnē ir nodrošināts regulārs oglekļa daudzuma pieaugums, kā arī šā pielikuma 11.2.1.apakšpunktā minētajā zemē panākta erozijas samazināšanās, bet attiecībā uz šā pielikuma 11.2.2.apakšpunktā minēto zemi – piesārņojuma samazināšanās.

13. Šā pielikuma 11.2.apakšpunktā minētās kategorijas tiek definētas šādi:

13.1. stipri noplīcināta zeme – zeme, kas vai nu ir ilgi bijusi sāļaina, vai arī kurā ir īpaši maz organisko vielu un kas ir spēcīgi erodēta;

13.2. stipri piesārņota zeme – zeme, kas augsnes piesārņojuma dēļ nav piemērota pārtikas produktu vai dzīvnieku barības ražošanai.

14. Eiropas Komisija var pieņemt lēmumu par to, vai zeme, kas ir iekļauta kādā valsts vai reģionālajā atjaunošanas programmā, lai uzlabotu stipri noplīcinātu vai piesārņotu zemi, atbilst šā pielikuma 11.punktā minētajiem kritērijiem.

IV. Apstrādes emisijas

15. Apstrādes radītajā emisijā (e_p) iekļauj pārstrādes procesa radīto emisiju, atkritumu un noplūžu radīto emisiju un pārstrādē izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju.

16. Aprēķinot ārpus degvielas ražotnes ģenerētās elektroenerģijas patēriņu, pieņem, ka minētās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes siltumnīcefekta gāzu emisijas intensitāte ir vienāda ar vidējo elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes emisijas intensitāti attiecīgajā reģionā. Izņēmuma gadījumos, ja elektrostacija nav pieslēgta pie elektrotīkla, attiecīgās elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzuma aprēķinam ražotāji var izmantot vidējo atsevišķas elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzumu.

17. Noteikumu 4.pielikumā minētās nesummētās pastāvīgās emisiju vērtības pārstrādei var pieņemt tad, ja elektroenerģijas pārpalikums ir nulle.

V. Transportēšanas un tirdzniecības emisijas

18. Transportēšanas un tirdzniecības emisijā (e_{td}) iekļauj izejvielu un pusfabrikātu transportēšanas un uzglabāšanas radīto emisiju un gatavo izstrādājumu uzglabāšanas un tirdzniecības radīto emisiju. Šis punkts neattiecas uz emisijām, kas rodas transportēšanā un izplatīšanā un kuras jāņem vērā saskaņā ar šā pielikuma 9. un 10.punktu.

19. Aprēķinos var pieņemt noteikumu 5.pielikumā minētās nesummētās pastāvīgās emisiju vērtības transportēšanai un tirdzniecībai.

VI. Degvielas izmantojuma emisija

20. Degvielas izmantojuma emisijas (e_u) aprēķina vajadzībām pieņem, ka biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā

kurināmā izmantojuma emisija ir nulle.

VII. Oglekļa uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas ietaupījums

21. Oglekļa uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{CCS}), kas nav ņemts vērā, aprēķinot e_p , ir emisija, kas novērsta, uztverot un atdalot emitēto CO₂, un ir tieši saistīta ar degvielas ieguvu, transportēšanu, apstrādi un tirdzniecību.

VIII. Oglekļa uztveršanas un aizstāšanas radītais emisijas ietaupījums

22. Oglekļa uztveršanas un aizstāšanas radītais emisijas ietaupījums (e_{CCR}) ir emisija, kas novērsta, uztverot CO₂, kurā oglekļa energoresurss ir biomasu, un ar ko aizstāj CO₂, kas rodas no fosilā kurināmā un ko izmanto komercproduktos un pakalpojumos.

IX. Koģenerācijas elektroenerģijas pārpalikuma radītais emisijas ietaupījums

23. Emisijas ietaupījumu no koģenerācijas elektrostaciju ražotā elektroenerģijas pārpalikuma (e_{EE}) ņem vērā attiecībā uz tādu degvielas ražošanas sistēmu radīto elektroenerģijas pārpalikumu, kurās izmanto koģenerācijas principu.

24. Ietaupījumu neņem vērā, ja koģenerācijai izmantotais kurināmais ir cits blakusprodukts, nevis kultūraugu atliekas.

25. Aprēķinot elektroenerģijas pārpalikumu, pieņem, ka koģenerācijas iekārta ir vismazākā iekārta, kas spēj ģenerēt degvielas ražošanai vajadzīgo siltumu.

26. Pieņem, ka ar elektroenerģijas pārpalikumu saistītais siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījums ir vienāds ar siltumnīcefekta gāzu daudzumu, ko, ģenerējot ekvivalentu elektroenerģijas daudzumu, emitētu spēkstacija, kas izmanto tādu pašu kurināmo kā koģenerācijas stacija.

27. Ja degvielas ražošanas procesā iegūst gan degvielu, kurai aprēķina emisiju, gan vienu vai vairākus citus produktus (blakusproduktus), tad degvielas vai tās starpproduktu un blakusproduktu siltumnīcefekta gāzu emisiju sadala proporcionāli to energoietilpībai (ja blakusprodukti nav elektroenerģija, to nosaka mazākā energoietilpība).

28. Attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem (izņemot kultūraugu atliekas, tai skaitā salmus, izspaidas, sēnalas, vāļītes un riekstu čaumalas) šā aprēķina vajadzībām ņem vērā visus blakusproduktus (tai skaitā arī elektroenerģiju), kam nepiemēro šā pielikuma 23., 24. un 25. punktu. Šā aprēķina vajadzībām pieņem, ka negatīvas energoietilpības blakusproduktu energoietilpība ir vienāda ar nulli. Pieņem, ka atkritumu, kultūraugu atlieku (tai skaitā salmu, izspaidu, sēnalu, kukurūzas vāļīšu un riekstu čaumalu) un apstrādes procesu atlieku (tai skaitā jēlglicerīna (nerafinēta glicerīna)) aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisija līdz to savākšanai ir vienāda ar nulli.

Ekonomikas ministra vietā – zemkopības ministrs J. Dūklavs

2. pielikums
Ministru kabineta
2011. gada 5. jūlija
noteikumiem Nr. 545

Biodegvielu tipiskās vērtības un standartvērtības, ja biodegvielas ražotas, zemes platības izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisiju izmaiņas

Nr.p.k.	Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums
1.	Cukurbiešu etanols	61 %	52 %
2.	Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32 %	16 %
3.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – lignīts)	32 %	16 %
4.	Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais – dabasgāze)	45 %	34 %
5.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	53 %	47 %
6.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās	60 %	60 %

	izmantotais kurināmais – salmi)	09 70	09 70
7.	Savienībā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	56 %	49 %
8.	Cukurniedru etanols	71 %	71 %
9.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais etil-terc-butilēteris (ETBE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
10.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais terc-amiletilēteris (TAEE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
11.	Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	45 %	38 %
12.	Saulespuķu biodīzeļdegviela	58 %	51 %
13.	Sojas pupu biodīzeļdegviela	40 %	31 %
14.	Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	36 %	19 %
15.	Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvēs)	62 %	56 %
16.	Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes* tauku biodīzeļdegviela	88 %	83 %
17.	Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	51 %	47 %
18.	Hidrogenēta saulespuķu eļļa	65 %	62 %
19.	Hidrogenēta palmu eļļa (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	40 %	26 %
20.	Hidrogenēta palmu eļļa (ar metāna piesaisti eļļas spiestuvēs)	68 %	65 %
21.	Tira rapšu sēklu eļļa	58 %	57 %
22.	No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	80 %	73 %
23.	No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	84 %	81 %
24.	No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	86 %	82 %
25.	Kviešu salmu etanols	87 %	85 %
26.	Koksnes atlieku etanols	80 %	74 %
27.	Audzētās koksnes etanols	76 %	70 %
28.	No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	95 %	95 %
29.	No audzētas koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	93 %	93 %
30.	Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	95 %	95 %
31.	Audzētās koksnes DME	92 %	92 %
32.	Koksnes atlieku metanols	94 %	94 %
33.	Audzētās koksnes metanols	91 %	91 %
34.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais metil-terc-butilēteris (MTBE)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Piezīme. * Neietver dzīvnieku izcelsmes eļļas izstrādājumus no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas iekļauti 3.izejmateriālu kategorijā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1774/2002 (2002.gada 3.oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam.

Ekonomikas ministra vietā – zemkopības ministrs J.Dūklavs

3.pielikums
Ministru kabineta
2011.gada 5.jūlija
noteikumiem Nr.545

Nesummētās pastāvīgās vērtības audzēšanai: e_{ec}

Nr.p.k.	Biodeģvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanas paņēmiens	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO ₂ eq/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO ₂ eq/MJ)
1.	Cukurbiešu etanols	12	12
2.	Kviešu etanols	23	23
3.	Savienībā audzētas kukurūzas etanols	20	20
4.	Cukurniedru etanols	14	14
5.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
6.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
7.	Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	29	29
8.	Saulespuķu biodīzeļdegviela	18	18
9.	Sojas pupu biodīzeļdegviela	19	19
10.	Palmu eļļas biodīzeļdegviela	14	14
11.	Atkritumu augu vai dzīvnieku* izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	0	0
12.	Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	30	30
13.	Hidrogenēta saulespuķu eļļa	18	18
14.	Hidrogenēta palmu eļļa	15	15
15.	Tīra rapšu sēklu eļļa	30	30
16.	No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0
17.	No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0
18.	No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0
19.	Kviešu salmu etanols	3	3
20.	Koksnes atlieku etanols	1	1
21.	Audzētās koksnes etanols	6	6
22.	No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	1	1
23.	No audzētas koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
24.	Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	1	1
25.	Audzētas koksnes DME	5	5
26.	Koksnes atlieku metanols	1	1
27.	Audzētās koksnes metanols	5	5
28.	No atjaunojamiem energoresursiem iegūtais MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Piezīme. * Neietver dzīvnieku izcelsmes taukus, kas ražoti no dzīvnieku atkritumiem un iekļauti 3.izejmateriālu kategorijā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1774/2002 (2002.gada 3.oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam.

Ekonomikas ministra vietā – zemkopības ministrs J.Dūklavs

4.pielikums
Ministru kabineta
2011.gada 5.jūlija
noteikumiem Nr.545

Nesummētās pastāvīgās emisiju vērtības pārstrādei (ietverot elektroenerģijas pārpalikumu): $e_p - e_{ee}$

Nr.p.k.	Biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO ₂ eq/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO ₂ eq/MJ)
1.	Cukurbiešu etanols	19	26
2.	Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32	45
3.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – lignīts)	32	45
4.	Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais – dabasgāze)	21	30
5.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	14	19
6.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – salmi)	1	1
7.	Savienībā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais – dabasgāze)	15	21
8.	Cukumiedru etanols	1	1
9.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
10.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
11.	Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	16	22
12.	Saulespuķu biodīzeļdegviela	16	22
13.	Sojas pupu biodīzeļdegviela	18	26
14.	Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīts)	35	49
15.	Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvē)	13	18
16.	Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	9	13
17.	Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	10	13
18.	Hidrogenēta saulespuķu eļļa	10	13
19.	Hidrogenēta palmu eļļa (apstrādes paņēmieni nav norādīts)	30	42
20.	Hidrogenēta palmu eļļa (apstrāde ar metāna piesaisti eļļas spiestuvē)	7	9
21.	Tīra rapšu sēklu eļļa	4	5
22.	No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	14	20
23.	No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	8	11
24.	No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	8	11
25.	Kviešu salmu etanols	5	7
26.	Koksnes etanols	12	17
27.	Fišera–Tropša sintēzē no koksnes iegūta dīzeļdegviela	0	0
28.	Koksnes DME	0	0
29.	Koksnes metanols	0	0
30.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais MTBE	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Ekonomikas ministra vietā – zemkopības ministrs J.Dūklavs

5.pielikums
Ministru kabineta
2011.gada 5.jūlija
noteikumiem Nr.545

Nesummētās pastāvīgās emisiju vērtības transportēšanai un tirdzniecībai: e_{td}

Nr.p.k.	Biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO ₂ eq/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO ₂ eq/MJ)
1.	Cukurbiešu etanols	2	2
2.	Kviešu etanols	2	2
3.	Savienībā audzētas kukurūzas etanols	2	2
4.	Cukumiedru etanols	9	9
5.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
6.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
7.	Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	1	1
8.	Saulespuķu biodīzeļdegviela	1	1
9.	Sojas pupu biodīzeļdegviela	13	13
10.	Palmu eļļas biodīzeļdegviela	5	5
11.	Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	1	1
12.	Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	1	1
13.	Hidrogenēta saulespuķu eļļa	1	1
14.	Hidrogenēta palmu eļļa	5	5
15.	Tīra rapšu sēklu eļļa	1	1
16.	No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	3	3
17.	No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	5	5
18.	No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	4	4
19.	Kviešu salmu etanols	2	2
20.	Koksnes atlieku etanols	4	4
21.	Audzētās koksnes etanols	2	2
22.	No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	3	3
23.	No audzētas koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	2	2
24.	Koksnes atlieku dimetilēteris (DME)	4	4
25.	Audzētas koksnes DME	2	2
26.	Koksnes atlieku metanols	4	4
27.	Audzētās koksnes metanols	2	2
28.	No atjaunojamiem energoresursiem saražotais metil-tercbutilēteris (MTBE)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Ekonomikas ministra vietā – zemkopības ministrs J.Dūklavs

6.pielikums
Ministru kabineta
2011.gada 5.jūlija
noteikumiem Nr.545

iesniegums apliecinājuma saņemšanai par biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielu audzēšanas zemes platību atbilstību ilgtspējības kritērijiem

(Pielikums svītrots ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

7.pielikums
Ministru kabineta
2011.gada 5.jūlija

Biodegvielas ražošanas izejvielu (kultūraugu) references ražas un nepieciešamie izejvielu apjomi viena litra biodegvielas ražošanai

(Pielikums grozīts ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)

1.tabula

References ražas 2011.gadam

Nr.p.k.	Kultūraugi, kas izmantojami biodegvielas iegūšanā	Maksimālā ražība (t/ha)
1.	Ziemāji:	
1.1.	kvieši	9,4
1.2.	rudzi	7,0
1.3.	rapsis	5,0
1.4.	(svītrots ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)	
2.	Vasarāji:	
2.1.	kvieši	7,0
2.2.	rapsis	3,5
2.3.	(svītrots ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)	

2.tabula

Biodegvielas maksimālais iespējamais ražošanas apjoms

Nr.p.k.	Biodegvielas ražošanas izejviela	Nepieciešamais izejvielas apjoms 1 litra biodegvielas ražošanai
1.	Kvieši	3,2 kg
2.	Rudzi	3,2 kg
3.	Rapsis	3,2 kg
4.	(Svītrots ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)	
5.	(Svītrots ar MK 19.02.2019. noteikumiem Nr. 84)	
6.	Rapsis (1 litra rapšu eļļas ražošanai)	3,0 kg
7.	Rapšu eļļa (1 litra biodīzeļdegvielas ražošanai)	1,11 litri

Ekonomikas ministra vietā – zemkopības ministrs J.Dūklavs

8. pielikums
Ministru kabineta
2011. gada 5. jūlija
noteikumiem Nr. 545

Netiešās zemes izmantošanas maiņas emisijas no biodegvielas (izteiktas gramos CO₂ ekvivalenta uz megadžoulu)

(Pielikums MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

1. Netiešās zemes izmantošanas maiņas emisijas vidējās vērtības (standartvērtības)

Izejvielu grupa	Vidējā vērtība*	No rezultātu ietekmes analīzes izrietoša starpprocenāžu amplitūda**
Labība un citi cieti saturoši augi	12	8 līdz 16
Cukuri	13	4 līdz 17
Eļļas augi	55	33 līdz 66

Piezīmes.

* Šeit norādītās vidējās vērtības ir atsevišķi modelēto izejvielu vērtību svērtais vidējais.

** Šeit iekļautā amplitūda ataino 90 % rezultātu, izmantojot no analīzes izrietošas piektās un deviņdesmit piektās procentiles vērtības. Piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 5 % novērojumu (t. i., 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus zem 8, 4, un 33 g CO_{2eq}/MJ). Deviņdesmit piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 95 % novērojumu (tas ir, 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus virs 16, 17 un 66 g CO_{2eq}/MJ).

2. No turpmāk uzskaitītajām izejvielu kategorijām ražotu biodegvielu aptuvenās netiešās zemes izmantošanas maiņas emisijas ir nulle:

2.1. tās nav minētas šā pielikuma 1. punktā;

2.2. izejvielas, kuru ražošana ir izraisījusi tiešu zemes izmantošanas maiņu, proti, maiņu vienā no Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumos Nr. 737 "Siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas un prognožu sagatavošanas nacionālās sistēmas izveidošanas un uzturēšanas noteikumi" minētajām kategorijām – meža zeme, zālājs, mitrājs, apdzīvota vieta vai cita veida zeme – līdz aramzemei vai ilggadīgiem stādījumiem, kas ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts (piemēram, īscirtmeta atvasāji un eļļas palmas). Šādā gadījumā tiešās zemes izmantošanas maiņas emisiju vērtības (ej) aprēķinam vajadzētu atbilst šo noteikumu 1. pielikuma 3. punktam.

9. pielikums
Ministru kabineta
2011. gada 5. jūlija
noteikumiem Nr. 545

Nesummētās pastāvīgās emisiju vērtības (kopā) audzēšanai, pārstrādāšanai, transportēšanai un tirdzniecībai

(Pielikums MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

Nr. p.k.	Biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO _{2eq} /MJ)
1.	Cukurbiešu etanols	33	40
2.	Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	57	70
3.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	57	70
4.	Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	46	55
5.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	39	44
6.	Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	26	26
7.	Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	37	43
8.	Cukurniedru etanols	24	24
9.	No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
10.	No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
11.	Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	46	52
12.	Saulespuķu biodīzeļdegviela	35	41
13.	Sojas pupu biodīzeļdegviela	50	58
14.	Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesa paņēmieni nav norādīts)	54	68
15.	Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	32	37
16.	Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	10	14

17.	Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	41	44
18.	Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	29	32
19.	Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	50	62
20.	Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	27	29
21.	Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	35	36
22.	No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	17	23
23.	No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	13	16
24.	No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	12	15

10. pielikums
Ministru kabineta
2011. gada 5. jūlija
noteikumiem Nr. 545

Izejvielas, kuru energoietilpībai piemēro koeficientu 2

(Pielikums MK 19.02.2019. noteikumu Nr. 84 redakcijā)

Izejvielas un degviela, kuru energoietilpībai piemēro koeficientu 2, lai noteiktu to ieguldījumu valsts mērķa sasniegšanā:

1. Aļģes, kuras audzētas sauszemes dīķos vai fotobioreaktoros.
2. Jauktu sadzīves atkritumu biomasas frakcija, izņemot šķirotus sadzīves atkritumus, uz kuriem attiecas sadzīves atkritumu savākšanas un pārstrādes pienākums.
3. Bioloģiskie atkritumi, kas noteikti Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1. panta 4.¹ punktā un kuru izcelsme ir privātas mājāsaimniecības, uz kurām attiecas dalītā savākšana, kas noteikta Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1. panta 9. punktā.
4. Rūpniecības atkritumu biomasas frakcija, ko nevar izmantot pārtikas vai barības ķēdē, tostarp materiāli no mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības, lauksaimniecības pārtikas ražošanas, zvejniecības un akvakultūras nozares, izņemot izejvielas, kas minētas šā pielikuma 21. un 22. punktā.
5. Salmi.
6. Kūtsmēsli un notekūdeņu dūņas.
7. Palmu eļļas ražošanas šķidrās atliekas un tukši palmu augļu ķekari.
8. Taleļļas darva.
9. Jēlglicerīns.
10. Cukumiedru rauši.
11. Vīnogu čagas un vīna nogulsnes.
12. Riekstu čaumalas.
13. Sēnalas.
14. Kaceni, kas attīrīti no kukurūzas graudiem.
15. Mežsaimniecības un ar mežsaimniecību saistītu nozaru atkritumu un atlikumu biomasas frakcija – mizas, zari, pirms tirgū laišanas veiktas starpcirtes produkti, lapas, skujuas, koku galotnes, zāģskaidas, ēvejskaidas, melnais atsārms, brūnais atsārms, šķiedru nogulsnes, lignīns un taleļļa.
16. Cits šo noteikumu 2.18. apakšpunktā noteiktais nepārtikas celulozes materiāls.
17. Cits šo noteikumu 2.17. apakšpunktā noteiktais lignocelulozes materiāls, izņemot zāģbalķus un finierklučus.
18. No atjaunojamiem energoresursiem iegūta nebioloģiskas izcelsmes šķidrā vai gāzveida transporta degviela.

19. Likuma "Par piesārņojumu" 1. panta 4.² punktā minētā oglekļa dioksīda plūsma, kura iegūta no enerģijas avotiem, kas uzskatāmi par atjaunojamiem, un kura modificēta, lai to izmantotu transportā.

20. Baktērijas, kuras iegūtas no enerģijas avotiem, kas uzskatāmi par atjaunojamiem.

21. Lietota cepamā eļļa.

22. Dzīvnieku tauki, ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002, klasificē 1. un 2. kategorijā.

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"